

VAN UW RAZENDE REPORTER

Razend benieuwd was ik naar de overgang van oud naar nieuw. Ik heb geprobeerd de hele soap rondom de bouw van jullie nieuwe sporthal een beetje te volgen.

Het leek aanvankelijk een soepel proces. Jullie werden betrokken bij de plannen, mochten ideeën inbrengen, mochten ook verlanglijstjes indienen. Jullie werd zelfs verzocht zitting te nemen in een stichtingsbestuur voor exploitatie en onderhoud van de nieuwe sporthal. Begrijpelijk dat dat gelet op de grootte van jullie cluppie en het extra beroep dat dan op vrijwilligers moest worden gedaan uiteindelijk niet van de grond kwam. En daar doemden in april ook gelijk de problemen op. De architect ging failliet, waardoor de bouw vertraging opliep.

Logisch dat jullie eind mei 'not amused' waren over het feit dat de gemeente besloot de sloop van de oude sporthal wegens contractuele verplichtingen aan een sloopbedrijf gewoon door te laten gaan, terwijl de oplevering van de nieuwe hal vertraging op zou lopen. Uitstel van de sloop was volgens een medewerker van de gemeente niet aan de orde i.v.m. de inrichting van de openbare ruimte. In februari 2105 was jullie in een Nieuwsbrief van de gemeente nog toegezegd, dat de oude sporthal pas zou worden afgebroken, als de nieuwe in gebruik zou zijn genomen.

Extra vreemd was vervolgens de brief van de gemeente, waarin de gebruikers van de hal zelf 'opdracht' kregen om de regio af te schuimen naar vervangende locaties voor de start van het nieuwe seizoen.

Onbegonnen werk in de wetenschap dat alle grotere locaties in Terborg, Varsseveld of 's Heerenberg allang vergeven waren en er hooguit wat

resturen over zouden schieten, om van de “kleine” sporthalletjes maar te zwijgen, die voor de sport totaal ongeschikt waren.

Via een mediaoffensief hebben jullie het samen met de medegebruikers voor elkaar gekregen, dat de gemeente niet anders kon dan bij monde van wethouder Kuster met de volgende verklaring te komen: “Omdat de nieuwe sporthal IJsselweide gebouwd en ingericht wordt met het oog op een lange exploitatie willen wij geen enkele concessie doen op het gebied van kwaliteit. Wij achten het niet realistisch om vast te houden aan de geplande gebruiksklare opleverdatum van 30 september 2016. Hiermee voorkomen wij aannemelijke risico's op het gebied van kwaliteit van de sportvloer en andere inrichtingselementen die juist voor een sporter van groot belang zijn. Als gevolg hiervan is de gebruiksklare oplevering verschoven naar 4 november 2016. Aanvankelijk zou dit 30 september zijn. Omdat wij de nieuwe overbruggingsperiode te lang vinden hebben wij besloten om de sloop van de bestaande sporthal uit te stellen tot de oplevering van de nieuwe hal. In tegenstelling tot onze eerdere berichtgeving, kunt u tot die tijd gebruik blijven maken van de oude sporthal.”

Om mij nog wat verder te oriënteren ben ik onlangs een kijkje komen nemen, hoe de vlag er in de beide hallen bijhing. Op een woensdagavond betrad ik rond kwart voor zeven via de hoofdingang de oude hal. De deur viel met een kletterend geluid achter mij in de sponning en ik was blij dat de ruiten er niet uitvielen. Door piepende klapdeuren liep ik voorzichtig de hal in. Op de middenbanen bracht een kittige trainster aan een aantal oplettende kinderen de eerste beginselen van het badminton bij. Op de achterste drie banen stoven onder toezicht van de begeleidster ineens een paar kinderen wild om zich heen zwaaiend uiteen, want er vloog een zwerm wespen vanuit de toestelruimte de hal in. Iets later op de avond ontwaarde ik enkele wespenlijkjes, die de slagen van de badmintonners niet hadden overleefd. Vervolgens liep ik via het halletje, waar een enorme niet nader te definiëren lucht hing, naar de kantine, waar het nog betrekkelijk rustig was. Buiten op het terras zat iemand zich te goed te doen aan een kop café crème en er kringelde sigarenrook omhoog.

Vanaf half acht liep de hal langzaam vol. Bij het scheiden van de markt om middernacht wierp ik nog een blik in de kleedkamers en douches. Dat zag er behoorlijk gedateerd uit, uit de doucheputjes kronkelden de haren omhoog, en wilde je een langer voetenbadje nemen, dan was dat geen probleem. In de feeëriek verlichte kantine werden nog enkele spiritualiën van licht alcoholische aard genuttigd en ook stonden er een paar lege borden patat op tafel. Ik kon me niet aan de indruk onttrekken, dat men zich prima vermaakte, maar ik had wel met jullie te doen. Wat hebben jullie de laatste jaren in deze hal moeten doorstaan?

De volgende dag heb ik mij in de loop van de middag bij de uitvoerder van de nieuwe hal gemeld met het verzoek of ik enkele blikken in de nieuwe hal mocht werpen. Als ik de aanwezige werklieden niet in de weg zou lopen, was dat geen probleem. Via een ommetje en een trap omhoog kwam ik in de nieuwe kantine, waar men druk in de weer was de bar in orde te brengen. Vanuit de kantine had ik prachtig uitzicht in de hal, waar een medewerker bezig was de vloer schoon te vegen. De belijning zag er schitterend uit en ik kon prima de velden voor de verschillende sporten onderscheiden. De kuipstoeltjes van de tribune zouden een aardige uitdaging vormen voor voetbalhooligans, maar ik ga er vanuit dat zaalsporters er niet over peinsden, de stoeltjes los te peuren voor enig gooi- en smijtwerk. In de meterkasten was men nog druk met de bekabeling en in de kleedkamers zal het douchen na een avondje of middagje sporten een lust zijn.

Kortom, ik denk dat jullie een geweldige tijd tegemoet gaan in een hal, die aan alle eisen van de moderne tijd voldoet. Hopelijk sterkt jullie dat in de onderlinge saamhorigheid en prestatiedrang. Nou nog hopen dat de after-party uurtjes op baan 10 geen teleurstelling worden.

Veel plezierige sportuurtjes wenst jullie de razende reporter!!!

Let's Sport